

Kõmu

Kullamaa Keskkooli ajaleht nr 63 2016

Väljasõidud loodusesse

Huvijuht **Riina Gilden** programmid: “Elektrivool”, on oma südameasjaks “Ilmakaared”, “Pärnu jõgi”, võtnud meie õpilaste ja “Astronoomia”, “Kivimiringe”, õpetajate loodustead- “Planeet Maa”, “Eesti geoloogiline e h i t u s”, likkuse tõstmise. “Möötmised ja kaart”. Tänu tema kirjutatud projektidele õnnestus meil sügisel ära käia Eesti suurimates loodusmajades Pärnus ja Tartus. Lapsed läbisid

Muuseumid on tänapäeval väga lapsesõbralikud :)

Täna lehes:

- Väljasõidud loodusesse
- Riigikaitse
- Kooli sünnipäev
- Wiebke Mund
- Hurraa! Vahetund!
- Sport
- Noored, valima!
- Geeks on wheels
- Keat 2016
- Harry Potter
- Prk Gilden
- Euroopa keeltepäev
- Võõrkeeled
- Õpetajate päev
- Naljanurk

Riigikaitse—uus valikaine

Jälle midagi uut. Terve keskkooli-osa sai täiendada oma teadmisi riigi kaitsmisest. Kõik septembrikuu reeded olid täidetud tõsiste loengutega, kust naljalt juba ei puudutud. Samuti oli võimalus osaleda väli-laagris, et veelgi avardada oma maailmapilti ning ühtlasi panna proovile oma võimed väljaspool turvalist ja tubast keskkonda.

Wiebke Mund aus Deutschland

Meie kooli vabatahtlik on 18 aastane W i e b k e M u n d . Wiebke on pärit Saksamaalt väiksest külast, kus elab umbes 800 inimest. Ta perekonda

kuuluvad veel ta ema, isa, vend ja õde. Vabatahtliku ema töötab pangas ja isa elektrikfirmas. Wiebke õde, kes on 20 aastane, hakkas ka aastaks vabatahtlikuks, sest talle ei meeldinud oma õpingud. Wiebke vend, kes on

23 aastane, õpib aga mehhaanikat. Ise õppis Wiebke aga suures koolis, kus on ligi 1000 õpilast. Vabal ajal meeldib Wiebkele raamatuid lugeda, väikseid lapsi ujuma õpetada ja tennist mängida. Ta on taimetoitlane juba 5-6 aastat. Taimetoitlaseks hakkas Wiebke sellepärast, et talle ei meeldinud, kuidas loomi koheldakse ja kasvatatakse. Ta on ka peale kõige veel peaaegu kõik Euroopa riigid läbi reisinud. Eestisse, täpsemalt Kullamaale, tuli ta, sest talle meeldis meie kooli projekt. Projektis osalemise eesmärk on välja selgitada, kas Wiebkele sobib õpetaja amet. Ta on juba lapsepõlvest saadik tahtnud saada õpetajaks ja Kullamaa projektis saab Wiebke seda ametit proovida. Ainuke probleem on

Wiebkel see, et ta pere on väga kaugel ja ta igatseb neid. Õnneks saavad nad läbi Skype-i suhelda, mis leevendab natukenegi ta igatsust. Wiebkel on ka plaanis minna jõuludeks kui mitte juba sügisvaheajal koju oma pere juurde. Eestlaste kohta oskas Wiebke öelda ainult seda, et me oleme väga arad. Sellest hoolimata talle meeldib siin, sest Kullamaa on väike koht ja väikses kohas saab inimesi kiirelt tundma õppida. **Aleksandra Laane (10. kl)**

**NB! Hamelini linna, mille kähe-
dalt Wiebke on pärit, seostatakse
legendiga vilepillipuhujast, kes
1284. a kõik rotid vilepilli mängi-
des Weseri jõkke uputas. Nüüd on
selles linnas rotid end päriselt sis-
se seadnud, närivad läbi elektri-
kaableid ja möllavad tänavatel,
kirjutab BBC.**

Kooli sünnipäev— 16. september

Kooli 50. juubeli üritused algasid juunis ja lõppesid septembris. Õigel kuupäeval, st 16.09 kui 50 aastat tagasi Kullamaal koolimaja avati, sõi kogu meie koolipere pidulikuma lõunasöögi (ei teagi, kuidas seda kõige esimest koolipäeva uues majas tookord tähistati).

Paar päeva hiljem toimus pidulik aktus kultuurimajas. Direktor testis õpilaste teadmisi, Ülle laululapsed esinesid, jagati tunnustust ja kiituskirju parimatest parimatele. Ja siis ta tuli.....— Daniel Levi isiklikult. Ta tuli Kullamaale ainult meie pärast ja laulis ainult meile, nii eesti kui inglise keeles. Õpilased kasutasid võimalust, et küsida Danielilt kõike põnevat te-

ma elu ja muusika kohta. Pärast võis koos Danieliga pilti teha ja autogrammi küsida.

See pole veel kõik. Kogu koolipere moodustas kätest kinni hoides pika kallistuse-keti ümber koolimaja. Daniel Levi ka loomulikult. Ja lõpuks veel suur 50 kooli ette—täpselt mahutisime ära + Daniel Levi.

Hurraa! Vahetund!

Kõmus on mitmel korral kajastatud kooliteemasid, mis puudutavad eelkõige suuremaid õpilasi– suitsetamine, joomine, koduste ülesannete mitte tegemine, peod, jne.

Heidame pilgu seekord väikesete tegelastele. Kui algab vahetund, siis on kõik trepid ja soid pisikeste “põrguliste” pärralt. Lapsed peavad liikuma, see on siililegi selge. Küsimus tekib siis, kui me pole täpselt kokku leppinud, millist liikumist me silmas peame.

Praegune pilt on umbes selline: “Püüa mind kinni!” hüüab punapõskne poisiklutt, silmad põnevusest higise tuka alt välkumas, ise tagurpidi kaks astet korraga trepil tagaajajate käest ära joostes. Kolm tüdrukut on ühe prillidega poisi oma kindlasse haardesse saanud ja ei kavatsegi teda rahule jätta. “Venna, venna, venna!” hüüavad tüdrukud ja sikutavad poissi vestist ja pluusist ja nagu sellest veel vähe poleks, suruvad vaese poisi lõpuks seina äärde. “Ma pole teie venna,” kordab poiss vaikselt ja tahaks haardest vabaneda, aga tüdrukud ripuvad veel rohkem poisi küljes ja aina kordavad “venna, venna”. Lõpuks poiss pääseb, sest kogu see punt lihtsalt niidetakse pikali maha—üks suu-

remat sorti tüdruk lohistab enda järel väiksemat, mõlemal on lõbu laialt, sest nii naljakas on ju vaadata, kuidas kõik, kes ette jäävad, kukuvad. Mis sellest, et seelik on üle pea ja pluusivarrukas on lohistaja käes pikaks veninud. Varsti on tüdrukute lõbu otsas, sest poisid on hoopis efektiivsemad

“niidukid”, üks võtab teisel poisil lihtsalt jalast kinni ja keerutab teda ümber enda nii kaua kuni on kõik teised lapsed koridoris pikali niitnud. Töö tehtud, tuleb ise ruttu ära joosta, sest paar tükki kukkus kõva häälega nutma, ju said kellegagi pihta või löid lihtsalt pea vastu seina ära. Otsin pingsalt nutjat, aga üleüldine lärm on nii suur, et on raskusi eristamiseks hädas olijat lihtsalt lõugajast.

Hoidku jumal selle eest, kui sa kedagi keelama peaks. Vihased pilgud süüdistavad sind kohe lapsepõlve rikkumises.

Siis heliseb kell tundi. Näost õhetavad ja higist leemendavad õpilased maanduvad koolipinki (mitte mängutuppa). Nüüd ta-

haks hoopis limpsi juua, riideid seljast vähemaks võtta ja natuke diivanil puhata, aga ei saa. Ja laps ei saa eru, miks ei saa. Varsti nad tõesti ei saa aru, miks vahetunnis võib teha kõike, mis tahad, aga tunnis ei saa.

Küsitlesin ka vanemate klasside õpilasi, sest äkki on tegu lihtsalt nn pedagoogi probleemiga. Tagasiside oli selline: väikesed jooksevad igal pool, ümber nurga minnes võid pea-ga kõhtu saada; keelad neid küll, aga siis nad saadavad su p....; see karjumine on häiriv; valus on vaadata, kuidas nad üksteisele haiget teevad; kui neid keelata, siis kuuled vastu vulgaarseid väljendeid.

Õpilased pakkusid olukorra parandamiseks ka lahendusi: kes tahab joosta, mingu õue; vahetunnis võiks nad mängida lauamänge, kaardimänge; selged reeglid tuleks teha; neile tuleks pakkuda rahulikku tegevusi; oma klassis peaks saama mängida; jooksumängud võiks olla pikapäevatundides.

Teema pole uus, aga ta pole ka sama. Vahetunnid on lärmakamad ja närvilisemad kui varem. Koos mõeldes leiame ehk rahulikuma ja koolile rohkem sobivama viisi, kuidas lapsed oma aega vahetunnis saaks veeta. Õpilasesindus saaks siin samuti kaasa rääkida ja kooliraadio toimetajad saavad ka oma panuse anda. **H. Mäe**

Viiendikel vedas ikka täiega—vähestel loomaaia külastajatel õnnestub pilti teha koos loomaaia direktoriga, ja veel tema kõige viimasel tööpäeval. Tänu võimlemispeole meil selline võimalus avanes., Mati Kaal oli lahkesti nõus meie pildi peale tulema.

Sport on meie koolis au sees

Viidikud **Raul ja Robin Reesar** lendasid ühel reedesel päeval Saksa-maale noorte ja kadettide sumo EM-le. Juba laupäeval võis raadiost kuulda, et meie kaksikutel läks seal hästi—Robin tuli Euroopa meistriks U-12 vanuseklassis (poiste –65 kilo) ja Raul sai pronksi oma kaalukategoorias (+65). Vägev.

Sportlikult aktiivseid lapsi on meie koolis rohkemgi. **Hannes Välis** (10. kl) viis õpilaste hulgas käbi vastava küsitluse.

Küsitluse kokkuvõte

Küsitlusele vastas 51 õpilast 138-st. Selle küsitluse põhjal ei saa me tegelikult teada, kui palju on päriselt õpilasi, kes tegelevad mingil määral spordiga. Paljud ei teadnud küsitlusest midagi või polnud aega vastata sellele, kuid sellest olenemata sain ma aimu, mis spordiala on koolis kõige populaarsem, kui vanalt alustati keskmiselt spordiga tegelemist ning miks nad sporti teevad. Sordiga tegelejate/vastanute protsent: 1.klass 25% 2.klass 37,7% 3.klass 75% 4.klass 100% 5.klass 41,7% 6.klass 100% 9.klass 45,5% 10.klass 7,7% 11.klass 22,2% 7., 8. ja 12.klass 0%.

Kõige rohkem tegeletakse jalgpalliga (29,4%), järgnevad kergejõustik (27,5%) ja tantsimine (21,7%). Loomulikult tegeletakse ka tugitoolisportiga.

Spordiga hakatakse tegelema üsna varakult, kõige sagedamini 4-7 aastast, aga ka 16 aastast pole hilja hakata sporti tegema (3,9%).

3,9% õpilastest ütles, et on tegelenud oma spordialaga juba 10 aastat, seda on päris palju.

Enamasti tehakse trenni 1-2 korda nädalas, 7,8% vastas, et teeb trenni 7 korda nädalas. Seda on palju, aga oma kogemusest tean, et võimalik.

Päris huvitav oli lugeda, kuidas keegi sattus üldse spordi juurde. Üks huvitavamaid oli see:

Küla poisid kutsusid meid trenni. Minu sõber ja mina hakkasime käima kuue aastast trennis. Alguses käisin ma koos emaga vaatamas trenni ning olin kartlik. Kui olin vaadanud ühe trenni pealt koos emaga ja nägin mis seal toimus, siis tuli mul mõte, et võiks ise ka hakata trenni tegema ja pole ju midagi kodus ikka teha kuue aastast. Järgmine kord juba läksingi trenni koos sõbraga, mitte enam emaga. Esimene aasta oli raske, kuna oli palju asju vaja õppida selgeks selles spordialas. Teine aasta juba hakkas mul tulema vaikselt tulemusi ja tänu sõpradele tegelen ma spordiga. Kui ma ei oleks tegelema hakanud noorest peale spordiga siis oleksin ma laisk ja võib-olla isegi paks ja mitte nii osav kui praegu.

Õpilastele on spordi tegemisel eeskujuks kas ema, isa, sõber, treener ja mõnel isegi lasteaiakasvataja. Toodi välja ka nimeliselt eeskujusid: Kristina Šmigun-Vähi (Eesti endine suusaspordlane), Kristiina Raudnagel (ratsatreener), Sanchez Pogba (jalgpallur), Thomas Müller (jalgpallur),

Manuel Neuer (väravavaht), Mihail Kõlvart (taekwondo).

Oma suurimateks saavutusteks nimetati: "Maakondlikul võistlusel medalikoht"; "60m jooks 9.3sek"; "Galopp ratsutamises"; "Euroopa meister sumomaadluses (2016)"; "Eesti taekwondo karikas"; "palli viskamises 30m"; "esimene koht maijooksus"; "sumo Euroopa meistri võistluste pronks ja Tallinn Openil hõbe (2016)".

Õpilased on vastanud, et spordi juures meeldib kõige enam liikumine, pingutus, väsimus, viha väljaelamine, võitmine, läbi kaotuste õppimine, võistlused, ennast proovile panek, distsipliini arendamine, kaalukaotus, tulemused.

Minu soovitus oleks see, et kui tahad spordiga tegeleda, siis alusta juba noorelt, kuna kui alustad näiteks 16+ siis on sul raskem kuhugi jõuda või ennast vormi saada. Kui aga alustad noorelt, siis saad sa paremini põhja alla ja sul on elus kergem asjadega toime tulla. **Hannes Välis**

NB! Hannese enda suurim saavutus on oma kaalukategoorias kreeka-rooma maadluse Eesti meister 2014. ja 2016. aastal.

Noored, valima!

Seoses suure ühinemisaktsiooniga toimub rahvaküsitlus, et välja selgitada, kellega ühineda—Lääne-Nigula või Märjamaa vallaga. Oma sõna saavad sekka öelda kõik inimesed alates 16. eluaastast. Noored, olge aktiivsed ja minge valima 18.-20. novembril 9.00—17.00. Meie vallas toimub rahvaküsitlus vallamajas. Samal ajal toimub küsitlus kõigis asjasse puutuvates valdades.

Loe lähemalt Kullamaa valla ajalehest nr 5 (27.10.2016)

